

คดีนี้โจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการทำละเมิดอันเนื่องมาจากจำเลยกระทำความผิดทาง
อาญา ซึ่งเป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาโดยโจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเนื่องมาจากสภาพป่าถูก
ทำลายเพราะจำเลยเข้าไปบุกรุกครองครองพื้นที่ป่า และตัดฟัน ต้นไม้ ทำให้ดินมีสภาพเสื่อมโทรม
คุณภาพดินถูกทำลาย อุณหภูมิสูงขึ้น และมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม คิดความเสียหายเป็นมูลค่า
๙๗,๖๔๕ บาท และคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ นับแต่วันทำละเมิดถึงวันฟ้องอีกเป็นจำนวนเงิน
๓๒,๐๗๘.๒๘ บาท รวมเป็นเงิน ๑๒๙,๗๒๓.๒๘ บาท

เมื่อพิเคราะห์จากการนำสืบ เห็นว่า การคิดค่าเสียหายของโจทก์ตั้งอยู่บนสมมติฐาน
พื้นที่ป่าและความเสียหายทั่ว ๆ ไป มิใช่แบบจำลองที่มุ่งใช้กับสถานที่ที่จำเลยได้บุกรุกแผ้วถาง ตัดฟัน
ต้นไม้ในคดีนี้ ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่าสภาพพื้นที่พิพาทในคดีนี้รวมตลอดถึงสภาพแวดล้อมบริเวณ
ใกล้เคียง ไม่ตรงกับพื้นที่ป่าหรือสภาพแวดล้อมที่มีการสำรวจเพื่อพัฒนาแบบจำลองนี้ก็ไม่ได้ ดังนั้น
การนำแบบจำลองมาใช้คำนวณความเสียหายสำหรับพื้นที่พิพาทในคดีนี้อาจจะคลาดเคลื่อนจากความ
เสียหายที่แท้จริงได้เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม การตัดต้นไม้ในปริมาณรวม ๓๘ ตอซึ่งมีอยู่ถึง ๓ ไร่ ๓ งาน ความ
เสียหายที่รัฐได้รับย่อมมีจำนวนสูงพอสมควรและเห็นชัดว่าทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสียหายและถูก
ทำลาย ซึ่งย่อมก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้เสื่อมโทรมลง ทั้ง ดิน น้ำ อากาศในบริเวณใกล้เคียงไม่
มากก็น้อย เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ของจำเลยประกอบจำนวนต้นไม้ที่ถูกตัดโค่นและปริมาณที่ดินที่ถูก
บุกรุกแผ้วถางโดยคำนึงถึงวิธีคิดค่าเสียหายของโจทก์เห็นควรกำหนดความเสียหายรวมทั้งสิ้นเป็นเงิน
จำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท โดยจำเลยจะต้องชำระดอกเบี้ยอัตรา ๗.๕ ต่อปี ให้โจทก์นับแต่วันละเมิดเป็นต้น
ไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

พิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อ
ปี นับแต่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่ดอกเบี้ยถึงวันฟ้อง มี
ให้เกิน ๓๒,๐๗๘.๒๘ บาท